

V.

Japans Fabrikarbejdere.

Den japanske Industris stærke Opsving i de seneste Aar har naturligvis medført en betydelig Stigning i Antallet af Fabrikarbejdere. Medens der for 25 Aar siden saa at sige ikke fandtes nogen Fabrikarbejderklasse i Japan, er Tallet nu over 400000, fordelt paa ca. 1400 Fabriker, saaledes at Gennemsnittet pr. Fabrik altsaa er henved 300. Mange Fabriker beskæftige dog et langt større Antal Arbejdere, saaledes har et Væveri i Tokio over 3000 og en Cigaretfabrik i Kyoto 5000 Arbejdere. — Silkeindustrien beskæftiger de fleste Arbejdere, 120000; Spindrier og Væverier have en Arbejderstyrke af 113000, Metalindustrien 37000 og Maskinindustrien 29000.

I de japanske Fabriker spiller Kvindearbejdet en større Rolle end i noget andet Land. I Tokio og Osaka finder man ofte, at de kvindelige Arbejdere i Fabrikerne ere 8—10 Gange saa talrige som de mandlige. Nogen lovmæssig Begrænsning af Kvinders og Børns Arbejde findes der, praktisk set, ikke i Japan. Der er ganske vist en Lov (af 1902), som forbyder Anvendelse af Lærlinge under 11 Aar, men denne Lov gælder ikke for alle Industrigrene; den berører saaledes hverken Spindrierne eller Mineindustrien, og faktisk anvendes der i stort Antal Børn lige ned til 7—8 Aars Alderen. For unge Mennesker og for voksne Kvinder fastsætter Loven en Maksimums-Arbejdstid af 12 Timer daglig, men i »Nødstilfælde« kan der dispenseres fra denne Bestemmelse, og faktisk arbejdes der hyppigt baade af unge Mennesker og voksne Kvinder i 15—17 Timer daglig.

(Soziale Praxis).